

ΚΥΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΟΗΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ «CEDAW»

Στις 9 Οκτωβρίου 2001 η Ελλάδα επικύρωσε το Προαιρετικό Πρωτόκολλο στη «Διεθνή Σύμβαση για την εξάλειψη κάθε μορφής διάκρισης κατά των γυναικών-CEDAW».

Το Πρωτόκολλο αυτό εισάγει δικαίωμα αναφοράς-προσφυγής ατομικής ή ομαδικής γυναικών σε περίπτωση παράβασης ή καταπάτησης των διατάξεων της Σύμβασης, αφού έχουν εξαντλήσει προηγουμένως όλα τα διαθέσιμα ένδικα μέσα προστασίας της χώρας τους.

Έτσι, οι γυναίκες που αδικούνται και των οποίων καταπατούνται τα δικαιώματα, όπως διατυπώνονται στη Σύμβαση CEDAW, και δεν βρίσκουν το δίκιο τους στη χώρα τους, δηλ. μετά την εξάντληση των εθνικών μέσων, θα μπορούν να προσφύγουν στο νέο αυτό διεθνές όργανο, την Επιτροπή CEDAW, η οποία απαρτίζεται από υψηλού επιπέδου εμπειρογνώμονες, ειδικές στα θέματα της ισότητας των φύλων (βλ. άρθρο κ. Μαραγκοπούλου στον ΑΓΩΝΑ, τ. 66).

Στο τεύχος 69 (σελ.3) του ΑΓΩΝΑ αναφερόμαστε πάλι στο Πρ.Πρωτόκολλο στη CEDAW και στο τ. 70 δημοσιεύουμε και τα κυριότερα άρθρα του.

Σας υπενθυμίζουμε ότι τη δικαστική αρμοδιότητα αυτής της Επιτροπής την είχε προτείνει η Πρόεδρός μας από το 1992, όταν ήταν Πρόεδρος της Διεθνούς Ένωσης Γυναικών, κατά τη 36η Σύνοδο της Επιτροπής Θέσης της Γυναίκας, που έγινε στη Βιέννη, στις 13 Μαρτίου 1992.

Η πρόταση της κ. Μαραγκοπούλου είναι δημοσιευμένη στον ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ, τ.55/56 του 1993, καθώς και στο περιοδικό της Διεθνούς Ένωσης Γυναικών «International Women's News» – «Nouvelles Feministes Internationales», τ.3 του 1992, την οποία παραθέτουμε πιο κάτω.

Nouvelles féministes internationales Vol 87 No 3 1992

Propositions de l'AIF à Vienne: à y réfléchir à Athènes

LORS DE la réunion de la Commission de la condition de la femme à Vienne, la Présidente de l'AIF, Prof. Alice Marangopoulos, a soumis, par son intervention (13/3/92), trois propositions nouvelles que nous résumons par la suite.

1. De ce qui précède il résulte donc que deux espèces de mesures sont primordiales afin que la violence contre les femmes cesse d'être un problème spécial: la première est de convaincre et d'aider les femmes à exercer un travail rémunéré et en plus acquérir une spécialisation, auquel cas leur salaire sera plus satisfaisant et pourra leur assurer une indépendance accrue; la seconde est d'organiser des refuges où elles pourront trouver un accueil provisoire jusqu'à ce qu'elles puissent trouver une solution de caractère plus permanent. Or, cela présuppose des dépenses considérables. Et comme les

pays qui ont le plus grand besoin de ces refuges sont souvent ceux qui ont les moyens financiers les plus faibles, il ne reste que la solution d'une aide internationale mutuelle.

L'AIF propose donc qu'un fonds special, correspondant au Fonds pour les victimes de torture, soit fondé au sein des Nations Unies. Ce fonds aurait comme but de financer l'établissement de refuges dans les pays des Nations Unies à l'intention des victimes des crimes violents commis dans la famille.

2. Nous proposons qu'on envisage dans la préparation de la Conférence de 1995 l'établissement (par un instrument international, convention ad hoc ou protocole additionnel à une convention déjà existante) d'un organe analogue à ceux qui fonctionnent, sur un plan international ou régional, pour la protection des droits de l'homme en

général. Cet organe pourrait être saisi par des recours étatiques et individuels en cas de violation des dispositions des instruments internationaux visant à l'égalité des sexes.

3. Nous proposons qu'un nombre considérable de représentants des ONG élus par leur organe commun (CONGO) soit admis à siéger à la Conférence de 1995 sur un pied d'égalité avec les délégations officielles (étatiques). C'est seulement ainsi que la voix des "grass-roots" pourrait vraiment être prise en considération lors des délibérations de la Conférence, chose qui n'a pas été pratiquée jusqu'ici. Etant donné que les organisations gouvernementales, en commençant par l'ONU, expriment leur désir de renforcer le rôle des ONG qui sont liés avec eux, notre proposition serait un pas en avant vers cette direction.

A.M.

73 Χώρες από όλες τις ηπείρους έχουν υπογράψει το προαιρετικό πρωτόκολλο στη CEDAW (Διεθνής Σύμβαση για την Εξάλειψη κάθε Μορφής Διάκρισης εναντίον των Γυναικών) ενώ 28 το έχουν επικυρώσει. Από τις χώρες που επικύρωσαν πρόσφατα και οι : Κόστα Ρίκα, Δομινικανική Δημοκρατία, Καζακστάν, Λιχτενστάιν και Ουρουγουάη.

Για πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο στην υπογραφή και επικύρωση της σημαντικής αυτής Σύμβασης βλέπε:

<http://www.un.org/womenwatch.daw/cedaw>